

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobkyne **V., a.s.**, so sídlom v B., IČO: X., proti žalovanému **M.**, advokátovi so sídlom v P., o zaplatenie **39,50 €** (1 190 Sk) s príslušenstvom, vedenej na Okresnom súde Prievidza pod sp. zn. 12 C 171/2007, na dovolanie žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Trenčíne z 13. novembra 2008 sp. zn. 4 Co 154/2008, takto

r o z h o d o l :

Dovolanie **o d m i e t a .**

Žalobkyni nepriznáva náhradu trov dovolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Prievidza rozsudkom zo 17. apríla 2008 č.k. 12 C 171/2007-71 uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobkyni do 3 dní sumu 1 190 Sk s príslušenstvom a tiež náhradu trov konania. V odôvodnení uviedol, že žalovaný požiadal žalobkyňu o poskytnutie písomnej informácie o obvyklej výške bankového úroku za poskytnutie hotovostného bezúčelového úveru občanovi s dobou splatnosti 24 mesiacov a súhrnu súvisiacich bankových poplatkov účtovaných žalobkyňou za poskytnutie obdobných úverov v prvom polroku roku 2006. Za podanie takejto informácie žalobkyňou advokátom (ktorým je aj žalovaný) je účtovaný poplatok v sume 1 000 Sk, čo s 19 % DPH predstavuje žalovanú sumu. Tým, že žalovaný prijal túto informáciu bez toho, aby za ňu žalobkyni zaplatil náhradu v uvedenej výške, bezdôvodne sa obohatil a vznikla mu povinnosť vydať bezdôvodné obohatenie tomu, na úkor koho sa takto obohatil (§ 451 ods. 1 Občianskeho zákonníka). Priznanie úroku z omeškania odôvodnil súd poukazom na § 369 ods. 1 Obchodného zákonníka a výrok o trovách konania poukazom na § 142 ods. 1 O.s.p.

Na odvolanie žalovaného Krajský súd v Trenčíne rozsudkom z 13. novembra 2008 sp. zn. 4 Co 154/2008 rozsudok súdu prvého stupňa potvrdil (§ 219 O.s.p.) s poukazom na vecnú správnosť skutkových a právnych záverov, na ktorých je založené napadnuté rozhodnutie.

Proti rozsudku odvolacieho súdu podal žalovaný dovolanie, v ktorom uviedol, že napadnuté rozhodnutie považuje za nesprávne. Z dovolania vyplýva názor žalovaného, že rozsudok odvolacieho súdu je po právnej stránke zásadného významu a že jeho opravný prostriedok je procesne prípustný v zmysle § 238 ods. 3 O.s.p. Poukázal na to, že o obdobnú informáciu požiadal aj iné banky, ktoré mu ju poskytli obratom a bezodplatne. So žalobkyňou sa nikdy nedohodol na výške náhrady za poskytnutú informáciu. Pokiaľ by mal vedomosť, že informácia je spoplatnená, nebol by o jej poskytnutí žiadal. Prijatím informácie, o ktorej nevedel, že sa spoplatňuje, nemohlo u neho dôjsť k bezdôvodnému obohateniu. Podľa jeho názoru má uvedený postup žalobkyne znaky zákona sa priečiaceho konania uvedeného v ustanoveniach § 5 ods. 1 a § 8 ods. 1, 3 a 4 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa. Vzhľadom na to žiadal napadnutý rozsudok odvolacieho súdu zmeniť tak, že žaloba sa zamietá.

Žalobkyňa vo vyjadrení k dovolaniu uviedla, že dovolanie žalovaného nie je v danom prípade procesne prípustné.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania s právnickým vzdelaním (§ 240 ods. 1 O.s.p.), skúmal najskôr, či tento opravný prostriedok smeruje proti rozhodnutiu, ktoré ním možno napadnúť; bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 1 O.s.p.) dospel k záveru, že dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému dovolanie nie je prípustné.

Dovolanie je mimoriadny opravný prostriedok, ktorým možno napadnúť právoplatné rozhodnutie odvolacieho súdu. Výnimočnosti tohto opravného prostriedku zodpovedá aj právna úprava predpokladov jeho prípustnosti. Dovoláním možno napadnúť právoplatné rozhodnutie odvolacieho súdu len v prípadoch, v ktorých ho pripúšťa zákon (vid' § 236 ods. 1 O.s.p.).

V prejednávanej veci je dovolaním napadnutý rozsudok odvolacieho súdu. Podľa § 238 ods. 1 O.s.p. je dovolanie prípustné proti rozsudku odvolacieho súdu, ktorým bol zmenený

rozsudok súdu prvého stupňa vo veci samej. V zmysle § 238 ods. 2 O.s.p. je dovolanie prípustné tiež proti rozsudku, v ktorom sa odvolací súd odchyľil od právneho názoru dovolacieho súdu vysloveného v tejto veci. Podľa § 238 ods. 3 O.s.p. je dovolanie prípustné tiež vtedy, ak smeruje proti potvrdzujúcemu rozsudku odvolacieho súdu, vo výroku ktorého odvolací súd vyslovil, že dovolanie je prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu. V zmysle § 238 ods. 5 O.s.p. dovolanie nie je prípustné ani vo veciach, v ktorých bolo napadnuté právoplatné rozhodnutie odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšujúcom trojnásobok minimálnej mzdy a v obchodných veciach desaťnásobok minimálnej mzdy, pričom na príslušenstvo sa neprihliada. Ak je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky, dovolanie nie je prípustné, ak výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa prvej vety. Na určenie minimálnej mzdy je rozhodujúci deň podania návrhu na prvostupňovom súde.

Dovolaním žalovaného nie je napadnutý zmeňujúci rozsudok odvolacieho súdu (§ 238 ods. 1 O.s.p.), ani rozsudok vydaný vo veci, v ktorej by už odvolací súd vyslovil právny názor, ktorým by boli súdy viazané (§ 238 ods. 2 O.s.p.). Prípustnosť dovolania žalovaného preto z týchto ustanovení nevyplýva.

Prípustnosť dovolania žalovaného nemožno vyvodit' ani z § 238 ods. 3 O.s.p. V zmysle tohto ustanovenia je len odvolací súd oprávnený svojím výrokom vysloviť prípustnosť dovolania, ak dospeje k názoru, že jeho rozsudok je po právnej stránke zásadného významu. Dovolací súd nie je oprávnený preskúmavať správnosť názoru odvolacieho súdu, z ktorého vyvodil (ne)splnenie predpokladu pre vyslovenie prípustnosti dovolania v zmysle § 238 ods. 3 O.s.p.; dovolací súd nie je ani oprávnený vysloviť prípustnosť dovolania. Pre úplnosť treba dodať, že v danom prípade – vzhľadom na výšku žalobou požadovaného peňažného plnenia – odvolací súd ani nemal možnosť založiť výrokom svojho rozsudku prípustnosť dovolania (viď § 238 ods. 5 O.s.p.), a že z hľadiska procesnej prípustnosti dovolania podľa § 238 ods. 3 O.s.p. nie je právne významný názor samotného účastníka na právnu zásadnosť rozhodnutia, ktoré napadol dovolaním.

V preskúmvanej veci je napadnutý potvrdzujúci rozsudok odvolacieho súdu, vo výroku ktorého odvolací súd nevyslovil, že dovolanie proti nemu je prípustné; navyše, ide o rozsudok, v prípade ktorého je procesná prípustnosť dovolania vylúčená priamo zo zákona

(§ 238 ods. 5 O.s.p.). Prípustnosť dovolania žalovaného preto nemožno vyvodit' ani z § 238 ods. 3 O.s.p.

Dovolanie žalovaného by mohlo byť procesne prípustné, len ak by konanie, v ktorom bol vydaný napadnutý rozsudok, bolo postihnuté niektorou zo závažných procesných väd uvedených v § 237 O.s.p. Povinnosť skúmať, či konanie nie je zaťažené niektorou z nich, vyplýva pre dovolací súd z ustanovenia § 242 ods. 1 O.s.p. Dovolací súd sa preto neobmedzil len na skúmanie prípustnosti dovolania podľa § 238 O.s.p., ale sa zaoberal tiež otázkou, či konanie nie je postihnuté niektorou z väd vymenovaných v § 237 O.s.p. Toto ustanovenie pripúšťa dovolanie proti každému rozhodnutiu (aj rozsudku) odvolacieho súdu vtedy, ak a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b/ ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania, c/ účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený, d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e/ sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, f/ účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, g/ rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát.

Žalovaný existenciu procesných väd konania v zmysle § 237 O.s.p. netvrdil a procesné vady tejto povahy v dovolacom konaní nevyšli najavo. Prípustnosť jeho dovolania preto nevyplýva ani z § 237 O.s.p.

Z dôvodov uvedených vyššie dospel Najvyšší súd Slovenskej republiky k záveru, že v prejednávanej veci je dovolanie žalobcu podľa Občianskeho súdneho poriadku procesne neprípustné. Jeho mimoriadny opravný prostriedok preto odmietol podľa § 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p. ako smerujúci proti rozhodnutiu, proti ktorému je dovolanie neprípustné. Pritom, riadiac sa právnou úpravou dovolacieho konania, nemohol sa zaoberať vecnou správnosťou napadnutého rozhodnutia odvolacieho súdu.

V dovolacom konaní nemal žalovaný úspech a nevzniklo mu právo na náhradu trov dovolacieho konania (§ 243b ods. 5 O.s.p., § 224 ods. 1 O.s.p. a § 142 ods. 1 O.s.p.). Keďže žalobkyňa v dovolacom konaní nepodala návrh na priznanie náhrady trov dovolacieho konania, dovolací súd jej nepriznal náhradu trov tohto konania (§ 243b ods. 5 O.s.p., § 224 ods. 1 O.s.p. a § 151 ods. 1 O.s.p.).

P o u ě n i e: Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 18. júna 2009

JUDr. Emil F r a n c i s c y, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Klaudia Vrauková